

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 245

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 1 aprilie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
53.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții	2
359.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții	3
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 11 din 14 ianuarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal	3–6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
231.	— Hotărâre pentru aprobarea contractelor de servicii publice pentru perioada 1 ianuarie 2016—2 decembrie 2019 în transportul feroviar public de călători	6–7
ACTE ALE BIROULUI ELECTORAL CENTRAL		
4/H.	— Hotărâre privind interpretarea prevederilor art. 30 alin. (2) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali	8

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1991
privind autorizarea executării lucrărilor de construcții**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 13 octombrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) lucrări de construire, reconstruire, extindere, reparare, consolidare, protejare, restaurare, conservare, precum și orice alte lucrări, indiferent de valoarea lor, care urmează să fie efectuate la toate categoriile de monumente istorice prevăzute de Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv la anexele acestora, identificate în același imobil — teren și/sau construcții, la construcții amplasate în zone de protecție a monumentelor și în zone construite protejate, stabilite potrivit legii, ori la construcții cu valoare arhitecturală sau istorică deosebită, stabilite prin documentații de urbanism aprobate;”.

2. La articolul 4 alineatul (1) litera a), punctul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2. în intravilanul și extravilanul unităților administrativ-teritoriale ale căror primării nu au niciun angajat — funcționar public cu atribuții în domeniul urbanismului, amenajării teritoriului și autorizării executării lucrărilor de construcții, în structurile de specialitate organizate conform legii;”.

3. La articolul 4 alineatul (1), partea introductivă a literei e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) de primării unităților administrativ-teritoriale care au în aparatul de specialitate angajați — funcționari publici cu atribuții în domeniul urbanismului, amenajării teritoriului și autorizării executării lucrărilor de construcții pentru lucrările care se execută;”.

4. La articolul 26 alineatul (1), după litera m) se introduce o nouă literă, litera n), cu următorul cuprins:

„n) neefectuarea recepției la terminarea lucrărilor de construcții în condițiile prevederilor art. 37 alin. (2).”

5. La articolul 26 alineatul (2), liniuța a șaptea se modifică și va avea următorul cuprins:

„— de 2.000 lei, cele prevăzute la lit. l) și n);”.

6. La articolul 27, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Contravențiile prevăzute la art. 26 alin. (1), cu excepția celor de la lit. h), h¹), i)—k), se constată și se sancționează de către compartimentele de specialitate cu atribuții de control ale autorităților administrației publice locale ale județelor, municipiilor, sectoarelor municipiului București, orașelor și comunelor, pentru faptele săvârșite în unitatea lor administrativ-teritorială sau, după caz, în teritoriul administrativ al sectoarelor municipiului București, potrivit competențelor de emitere a autorizațiilor de construire/desființare.

(4) Contravențiile prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. h), h¹), i)—k) se constată și se sancționează numai de către organele de control ale Inspectoratului de Stat în Construcții.”

Art. II. — Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 13 octombrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. IV. — Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și locuinței nr. 839/2009, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 și 797 bis din 23 noiembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se vor actualiza în termen de 45 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor
de construcții**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 30 martie 2016.
Nr. 359.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 11**

din 14 ianuarie 2016

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 175 alin. (1) lit. c)
din Codul penal**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal, excepție ridicată de Constantin Silviu Dinischiotu în Dosarul nr. 56.526/299/2014 al Judecătoria Sectorului 1 București, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.014D/2015.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției, prezent personal și asistat de doamna avocat Ofelia Andreița Bârsan, din cadrul Baroului București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorului autorului excepției, doamnei avocat Ofelia Andreița Bârsan, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate. Se susține că textul criticat discriminează persoanele juridice cu capital majoritar sau integral privat în raport cu cele cu capital majoritar sau integral de stat, prin instituirea în favoarea celor din urmă a unui regim juridic privilegiat în privința protecției dreptului de proprietate. Se arată

că, prin Decizia nr. 31 din 26 mai 1993, Curtea Constituțională a statuat că bunurile acestei categorii de persoane juridice sunt bunuri proprietate privată și că ele nu aparțin statului, ci numai acțiunile sau părțile sociale din acestea. Prin urmare, bunurile în cauză aparțin unei persoane juridice care trebuie să beneficieze de același tratament juridic ca orice altă persoană juridică constituită conform dispozițiilor Legii societăților nr. 31/1990 sau Legii nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale. Se conchide că textul criticat încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție, dar și pe cele ale normei constituționale de la art. 44 alin. (2), care stabilesc că proprietatea privată trebuie să fie ocrotită în mod egal indiferent de titular. Referitor la punctul de vedere transmis de Avocatul Poporului în prezenta cauză, se arată că textul criticat nu protejează un interes al colectivității, ci reglementează cu privire la persoane juridice cu capital privat, care trebuie să beneficieze de aceleași măsuri de protecție juridică ca și restul persoanelor juridice, indiferent de titularul dreptului de proprietate privată. Se susține, totodată, încălcarea prin textul criticat a dreptului la muncă și la protecția socială a muncii și libertatea economică, prin restrângerea concurenței. Se arată, în acest sens, că stabilirea unor sancțiuni speciale pentru persoanele juridice prevăzute la art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal îngreudește activitatea economică a persoanelor angajate în cadrul acestora, cu toate că activitatea lor se desfășoară conform Legii nr. 31/1990 și, respectiv, Legii nr. 15/1990.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Se arată că infracțiunile care au ca subiect activ calificat funcționarul public în sensul legii penale sunt cele de serviciu și

de corupție și că acestea nu au ca obiect juridic protecția relațiilor sociale din domeniul proprietății. Se mai susține că, și în situația în care obiectul juridic secundar al unei infracțiuni de corupție sau de serviciu care are ca subiect activ un funcționar public în sensul legii penale este unul material, aceasta nu schimbă cu nimic specificul acestor infracțiuni, care au ca obiect protecția intereselor colectivității și nu patrimoniul, indiferent de titularul acestuia. Se arată că, având în vedere scopul normelor de incriminare a infracțiunilor anterior referite, excepția este neîntemeiată din perspectiva tuturor criticilor invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 29 aprilie 2015 pronunțată în Dosarul nr. 56.526/299/2014, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal**, excepție ridicată de Constantin Silviu Dinischiotu într-o cauză având ca obiect stabilirea vinovăției autorului excepției sub aspectul săvârșirii infracțiunii de conflict de interese.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că bunurile aparținând persoanelor juridice cu capital majoritar sau integral de stat sunt bunuri ce fac parte din proprietatea privată a statului și că simplul fapt că statul este acționar majoritar într-o societate nu îi conferă acesteia caracter public. În acest context, se arată că dispozițiile art. 44 alin. (2) din Constituție ocrotesc proprietatea privată, în mod egal, indiferent de titular. În aceste condiții, se susține că definirea ca funcționar public a unei persoane care exercită, singură sau împreună cu alte persoane, în cadrul unei regii autonome, al altui operator economic sau al unei persoane juridice cu capital integral sau majoritar de stat, atribuții legate de realizarea obiectului de activitate al acesteia, prin dispozițiile art. 175 alin. (2) din Codul penal, are ca efect stabilirea unui regim juridic diferit al bunurilor proprietate privată din patrimoniul persoanelor juridice arătate în cuprinsul normei criticate față de cea asigurată celorlalte bunuri proprietate privată. Se susține că acest aspect este de natură a încălca dispozițiile art. 44 alin. (2) din Legea fundamentală. Pentru același motiv, se mai arată că textul criticat încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție. Se susține că principiul egalității este aplicabil nu doar persoanelor fizice, ci și persoanelor juridice și că dispozițiile art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal asigură o protecție juridică superioară societăților cu capital majoritar de stat în raport cu cea asigurată societăților cu capital exclusiv privat. De asemenea, se susține încălcarea prin textul criticat a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Constituție. Se arată că acesta restrânge mediul concurențial, deoarece, sub amenințarea faptei penale, numeroși operatori economici sunt excluși din sfera potențialilor clienți beneficiari sau prestatori de activități economice, și că, prin intermediul persoanelor juridice la care face trimitere art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal, numeroase persoane fizice își exercită dreptul la muncă.

7. **Judecătoria Sectorului 1 București** opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Se susține că dispozițiile art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal au ca efect ocrotirea procesuală privilegiată a bunurilor proprietate privată ce aparțin persoanelor juridice cu capital de stat față de cea acordată persoanelor juridice cu capital integral privat. Se arată că acest aspect determină încălcarea prin textul criticat a principiului egalității, prevăzut la art. 16 alin. (1) din Constituție. Pentru aceleași motive se susține și încălcarea prin prevederile

art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal a dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (2), care presupun ocrotirea și garantarea proprietății private în mod egal, indiferent de titular. Se mai arată că principiul egalității cetățenilor trebuie aplicat și persoanelor juridice, deoarece prin intermediul acestora cetățenii își exercită dreptul constituțional la muncă. În acest context, instanța apreciază că sintagma „folos patrimonial”, raportată la „o altă persoană cu care s-a aflat în raporturi comerciale ori de muncă în ultimii 5 ani”, din cuprinsul dispozițiilor art. 301 din Codul penal, restricționează mediul economic sub aspectul raporturilor concurențiale, excluzând din sfera potențialilor clienți o serie de agenți economici.

8. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal sunt constituționale. Se arată că atât doctrina, cât și jurisprudența recunosc noțiunile de „funcționar” și „funcționar public” o semnificație mai largă în domeniul dreptului penal decât cea din dreptul administrativ. Se observă că textul criticat reglementează un raport de drept penal substanțial, care nu afectează libertatea comerțului, dreptul de proprietate sau dreptul la muncă. În ceea ce privește pretinsa încălcare prin textul criticat a prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, se arată că principiul egalității presupune acordarea de condiții identice unor persoane aflate în situații juridice similare. Or, persoanele care desfășoară activitatea în cadrul unor persoane juridice cu capital privat se află în situații juridice diferite de cele care desfășoară activități în cadrul unor persoane juridice cu capital majoritar sau integral de stat, capital care provine din bani publici. Se face trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, la Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 26 din 3 decembrie 2014, prin care a fost dezlegată, de principiu, modalitatea de interpretare a dispozițiilor art. 175 din Codul penal, precum și la Decizia Curții Constituționale nr. 2 din 15 ianuarie 2014.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal care au următorul cuprins: „(1) *Funcționar public, în sensul legii penale, este persoana care, cu titlu permanent sau temporar, cu sau fără o remunerație: [...] c) exercită, singură sau împreună cu alte persoane, în cadrul unei regii autonome, al altui operator economic sau al unei persoane juridice cu capital integral sau majoritar de stat, atribuții legate de realizarea obiectului de activitate al acesteia [...]*”.

13. Se susține că textul criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi,

ale art. 41 alin. (1) cu privire la muncă și protecția socială a muncii și ale art. 44 alin. (2) cu privire la dreptul de proprietate privată.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că art. 175 din Codul penal reglementează noțiunea de funcționar public în sensul legii penale, care, conform acestei dispoziții legale, primește un înțeles autonom, diferit de cel din dreptul administrativ, potrivit căruia dobândește calitatea de funcționar public orice persoană numită, în condițiile legii, într-o funcție publică. În acest sens, este și Decizia nr. 2 din 15 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 29 ianuarie 2014, prin care instanța de contencios constituțional a reținut că noțiunea de funcționar public, conform legii penale, are un sens mai larg decât cel din domeniul dreptului administrativ, datorită atât caracterului relațiilor sociale apărute prin incriminarea unor fapte socialmente periculoase, cât și faptului că exigențele de apărare a avutului și de promovare a intereselor colectivității impun o cât mai bună ocrotire prin mijloacele dreptului penal. Prin aceeași decizie, Curtea a reținut că, în legea penală, funcționarul este definit exclusiv după criteriul funcției pe care o deține sau, cu alte cuvinte, dacă își exercită activitatea în serviciul unei unități determinate prin legea penală, supus unui anumit statut și regim juridic.

15. Astfel, potrivit art. 175 alin. (1) din Codul penal, este funcționar public în sensul legii penale persoana care, cu titlu permanent sau temporar, cu sau fără o remunerație: a) exercită atribuții și responsabilități, stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor puterii legislative, executive sau judecătorești; b) exercită o funcție de demnitate publică sau o funcție publică de orice natură; c) exercită, singură sau împreună cu alte persoane, în cadrul unei regii autonome, al altui operator economic sau al unei persoane juridice cu capital integral sau majoritar de stat, atribuții legate de realizarea obiectului de activitate al acesteia. Conform alin. (2) al art. 175 din Codul penal, este considerată funcționar public, în sensul legii penale, și persoana care exercită un serviciu de interes public pentru care a fost investită de autoritățile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestora cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu public. Această ultimă subcategorie a funcționarilor publici în sensul legii penale este calificată drept cea a „funcționarilor publici asimilați”.

16. Definițiile prevăzute la art. 175 din Codul penal prezintă importanță sub aspectul faptului că funcționarii publici în sensul legii penale sunt potențiali subiecți activi ai acelor infracțiuni, reglementate în cuprinsul titlului V — „*Infracțiuni de corupție și de serviciu*” al Părții speciale a Codului penal, în cazul cărora ipoteza normei de incriminare prevede în mod expres această calitate. Din această subcategorie fac parte infracțiunile de luare de mită (art. 289), delapidare (art. 295), abuz în serviciu (art. 297), neglijență în serviciu (art. 298), folosirea abuzivă a funcției în scop sexual (art. 299), uzurparea funcției (art. 300), conflictul de interese (art. 301), violarea secretului corespondenței [în varianta agravată, prevăzută la art. 302 alin. (3)] și divulgarea informațiilor secrete de serviciu sau nepublice (art. 304).

17. Prin urmare, Curtea constată că infracțiunile enumerate fac parte din categoria infracțiunilor de corupție și de serviciu. Așa fiind, obiectul juridic al acestor infracțiuni vizează relațiile sociale ce se formează în legătură cu activitățile profesionale ale funcționarilor publici, relații sociale ce sunt incompatibile cu săvârșirea de către aceștia a faptelor incriminate prin dispozițiile legale anterior enumerate.

18. Curtea reține că obiectul juridic al infracțiunilor analizate nu constă în protecția penală a relațiilor sociale referitoare la proprietate, premisă de la care, în mod greșit, pleacă autorul excepției în formularea criticii de neconstituționalitate atunci când face trimitere la regimul juridic reglementat, prin textul criticat, în favoarea proprietății private a statului prin raportare la cel al proprietății private aparținând persoanelor juridice de drept privat. Această subcategorie de infracțiuni de corupție și de serviciu a fost reglementată de legiuitor în considerarea importanței relațiilor sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu a funcționarilor publici, definiți la art. 175 din Codul penal, activitate care nu se poate realiza în condițiile îndeplinirii de către aceștia a unor acte cu încălcarea principiilor imparțialității, integrității, transparenței deciziei și supremației interesului public în exercitarea demnităților și funcțiilor publice.

19. Având în vedere cele arătate, Curtea reține că nici scopul și nici efectul dispozițiilor art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal, criticate de autorul excepției, nu este cel de ocrotire a relațiilor sociale din domeniul patrimonial, ci acela de prevenire a săvârșirii, de către persoanele care își desfășoară activitatea în cadrul persoanelor juridice enumerate în cuprinsul acestuia, a faptelor prevăzute în cuprinsul normelor legale ce incriminează infracțiunile de corupție sau de serviciu al căror subiect activ are calitatea de funcționar public în sensul legii penale. Astfel, legiuitorul a avut în vedere, prin delimitarea sferei funcționarilor publici, nu ocrotirea superioară a unei anumite forme de proprietate privată, ci amplitudinea socială a activității pe care aceștia o desfășoară, utilizând mijloace penale în funcție de aceste criterii. În acest sens este primordial interesul general al societății, interes care se circumscrie în mod evident domeniilor în care statul exercită prerogative de orice natură, în speță fiind vorba despre calitatea acestuia de acționar, majoritar sau exclusiv, în cadrul regiilor autonome, al unor operatori economici sau al altor persoane juridice. În același sens, prin Decizia nr. 603 din 6 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 noiembrie 2015 (paragraful 32), Curtea a reținut că reglementarea ca subiect activ al infracțiunii de conflict de interese a unor persoane private, prin dispozițiile art. 308 din Codul penal, este excesivă, întrucât are loc o extindere nepermisă a forței de constrângere a statului, prin utilizarea mijloacelor penale asupra libertății de acțiune a persoanelor, circumscrisă în cauză dreptului la muncă și libertății economice, fără să existe o justificare criminologică în acest sens.

20. Pentru aceste motive, Curtea constată că nu poate fi susținută încălcarea, prin textul criticat, a prevederilor art. 44 alin. (2) din Constituție, sub forma asigurării de către legiuitor a unei protecții juridice sporite proprietății private a statului, aparținând persoanelor juridice prevăzute la art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal, în raport cu cea reglementată în favoarea persoanelor juridice cu capital majoritar sau integral privat.

21. De asemenea, Curtea constată că nu poate fi reținută nici încălcarea, prin prevederile art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal, a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție referitoare la egalitatea în drepturi. Cu privire la acestea, Curtea Constituțională a stabilit, prin jurisprudența sa, că discriminarea presupune acordarea unui regim juridic diferit unor persoane aflate în situații identice. Însă, din punctul de vedere al importanței sociale a activităților desfășurate de către persoanele angajate în cadrul persoanelor juridice enumerate la art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal, precum și al importanței sociale a obiectului de activitate al acestora — aspecte avute în vedere de legiuitor în reglementarea diferitelor categorii de

funcționari publici în sensul legii penale, precum și a infracțiunilor de corupție sau de serviciu ce au ca subiect activ persoane având această calitate — acestea nu se află în situații juridice identice cu persoanele fizice care își desfășoară activitatea în cadrul persoanei juridice cu capital majoritar sau integral privat.

22. Referitor la pretinsa încălcare, prin dispozițiile art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal, a prevederilor art. 41 alin. (1) din Constituție, Curtea reține că acestea din urmă asigură libera alegere a meseriei, ocupației și a locului de muncă, precum și

libera opțiune a oricărei persoane de a munci sau de a nu desfășura nicio formă de muncă. Or, prevederile art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal nu îngrădesc drepturile anterior enumerate, ci includ în categoria funcționarilor publici în sensul legii penale persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute în cuprinsul acestei norme, arătând, în acest fel, importanța pe care legiuitorul o atribuie activităților pe care aceștia le desfășoară. Prin urmare, nu poate fi reținută încălcarea, prin textul criticat, a prevederilor art. 41 alin. (1) din Legea fundamentală.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Constantin Silviu Dinischiotu în Dosarul nr. 56.526/299/2014 al Judecătorei Sectorului 1 București și constată că dispozițiile art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Decizia se comunică Judecătorei Sectorului 1 București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 14 ianuarie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea contractelor de servicii publice pentru perioada 1 ianuarie 2016—2 decembrie 2019 în transportul feroviar public de călători

Având în vedere dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1.370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1.191/69 și nr. 1.107/70 ale Consiliului,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, precum și al art. 38 și 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Contractul de servicii publice pentru perioada 1 ianuarie 2016—2 decembrie 2019 al Societății Naționale de Transport Feroviar de Călători „C.F.R. Călători” — S.A., prevăzut în anexa nr. I.

Art. 2. — Se aprobă Contractul de servicii publice pentru perioada 1 ianuarie 2016—2 decembrie 2019 al Societății Comerciale REGIOTRANS — S.R.L., prevăzut în anexa nr. II.

Art. 3. — Se aprobă Contractul de servicii publice pentru perioada 1 ianuarie 2016—2 decembrie 2019 al Societății Comerciale INTERREGIONAL CĂLĂTORI — S.R.L., prevăzut în anexa nr. III.

Art. 4. — Se aprobă Contractul de servicii publice pentru perioada 1 ianuarie 2016—2 decembrie 2019 al Societății Comerciale TRANSFEROVIAR CĂLĂTORI — S.R.L., prevăzut în anexa nr. IV.

Art. 5. — Se aprobă Contractul de servicii publice pentru perioada 1 ianuarie 2016—2 decembrie 2019 al Societății Comerciale SOFTRANS — S.R.L., prevăzut în anexa nr. V.

Art. 6. — (1) În anul 2016, compensația serviciilor publice sociale pentru transportul feroviar de călători se acordă în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1), (4), (6), (7) și (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind

transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Hotărârii Guvernului nr. 2.408/2004 privind metodologia de acordare de la bugetul de stat și/sau de la bugetele locale a diferenței dintre tarife și costuri în transportul feroviar public de călători, cu modificările și completările ulterioare, pachetul minim social în transportul feroviar de călători cuprinzând doar trenurile Interregio și Regio, precum și Regulamentului (CE) nr. 1.370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1.191/69 și nr. 1.107/70 ale Consiliului, astfel:

a) pe total sistem, compensația de serviciu public programată a fi acordată pentru pachetul minim social aprobat în transportul feroviar de călători se distribuie 35% în funcție de indicatorul călători-km și 65% în funcție de indicatorul tren-km;

b) pe total sistem, compensația de serviciu public programată, aferentă indicatorului călători-km, se acordă în proporție de 20% pentru trenurile Interregio și în proporție de 80% pentru trenurile Regio;

c) pentru fiecare operator de transport feroviar de călători, procentul maxim al compensației de serviciu public anual de acordat cuprinde cota de profit de maximum 3% și nu poate depăși 65% din total venituri pentru trenurile Interregio și 85% din total venituri pentru trenurile Regio.

(2) Valorile compensației de serviciu public acordate în anul 2016, potrivit alin. (1), pentru pachetul minim social aprobat, prin Contractul de activitate al Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., stabilite potrivit legii, sunt următoarele:

a) pentru trenurile Interregio, 38,269 lei pe mia de călători-km și 15.270,69 lei pe mia de tren-km;

b) pentru trenurile Regio, 221,577 lei pe mia de călători-km și 15.270,69 lei pe mia de tren-km.

(3) În situația în care indicatorii realizați de operatori nu ating nivelul programat, acordarea compensației de serviciu public se face potrivit realizării fiecărui indicator în parte, dar nu mai mult decât contravaloarea indicatorului aprobat prin prezentul contract și ulterior prin acte adiționale, în condițiile legii.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), operatorul are dreptul și poate solicita cota de profit de maximum 3% pentru serviciul de

transport feroviar realizat, cu condiția respectării tuturor condiționalităților cuprinse în prezenta hotărâre și în conformitate cu legislația în vigoare.

(5) În anul 2016, nerealizarea veniturilor minime obligatorii stabilite în anexa nr. 5 lit. B, la contractele din anexele nr. I—V, va conduce la penalizarea operatorului prin diminuarea compensației cu suma nerealizată din total venituri minime obligatorii.

Art. 7. — Pentru crearea unei baze de date comune, operatorii de transport feroviar public de călători care au încheiat contracte de servicii publice vor asigura începând cu data de 1 ianuarie 2017 interoperabilitatea sistemelor de ticketing pe care le dețin, în conformitate cu reglementările în vigoare.

Art. 8. — Compensația de serviciu public se acordă pentru efectuarea pachetului minim social, potrivit legii, în baza indicatorilor tren-km și călător-km, astfel:

a) operatorului de transport feroviar de călători cu capital de stat, pentru serviciul de transport feroviar efectuat pe infrastructura interoperabilă și neinteroperabilă, închiriată sau neînchiriată, în condițiile legii;

b) operatorilor de transport de călători cu capital privat, pentru serviciul de transport feroviar efectuat pe infrastructura interoperabilă, neinteroperabilă neînchiriată, administrată în condițiile legii de către Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., și pe infrastructura neinteroperabilă închiriată, în baza angajamentului ferm încheiat cu gestionarul de infrastructură în condițiile legii și ale prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 643/2011 pentru aprobarea Condițiilor de închiriere de către Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. a unor părți ale infrastructurii feroviare neinteroperabile, precum și gestionarea acestora, cu modificările ulterioare.

Art. 9. — Ministerul Transporturilor și Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „C.F.R. Călători” — S.A., Societatea Comercială „Regiotrans” — S.R.L., Societatea Comercială „Interregional Călători” — S.R.L., Societatea Comercială „Transferoviar Călători” — S.R.L., Societatea Comercială „Softrans” — S.R.L. vor actualiza anual, în condițiile legii, contractele de servicii publice prevăzute la art. 1—5, după adoptarea legii bugetului de stat.

Art. 10. — Anexele nr. I—V*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor,
Dan Marian Costescu
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu
Ministrul afacerilor externe,
Lazăr Comănescu

București, 30 martie 2016.
Nr. 231.

*) Anexele nr. I—V se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 245 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE BIROULUI ELECTORAL CENTRAL

BIROUL ELECTORAL CENTRAL

PENTRU ALEGEREA AUTORITĂȚILOR ADMINISTRAȚIEI PUBLICE LOCALE DIN ANUL 2016

HOTĂRÂRE**privind interpretarea prevederilor art. 30 alin. (2) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali**

Constatând conținutul dispozițiilor art. 26 alin. (5), (8) și (18), precum și ale art. 30 alin. (2) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali,

văzând conținutul dispozițiilor art. 120 din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 3 alin. (2) și (3) din Hotărârea Guvernului nr. 54/2016 privind stabilirea măsurilor tehnice necesare bunei organizări și desfășurării a alegerilor locale din anul 2016, precum și Hotărârea Autorității Electorale Permanente nr. 11/2015 privind aprobarea Metodologiei de admitere în Corpul experților electorali,

în temeiul art. 39 alin. (1) lit. c) și alin. (5) din Legea nr. 115/2015,

Biroul Electoral Central h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Art. 30 alin. (2) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali se interpretează ca făcând trimitere la dispozițiile corespunzătoare ale Legii nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 24 iulie 2015, potrivit

art. 120 din Legea nr. 208/2015, cu modificările și completările ulterioare, care dispune: „Prevederile prezentei legi privind corpul experților electorali, secțiile de votare, Registrul electoral și listele electorale permanente se aplică în mod corespunzător alegerilor pentru Președintele României, alegerilor pentru autoritățile administrației publice locale, alegerilor pentru Parlamentul European, precum și referendumurilor naționale și locale.”

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Biroului Electoral Central,
judecător **Carmen Georgeta Negrilă**

București, 30 martie 2016.
Nr. 4/H.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 935044